

— Вчера, като минахъ край гроба на батя
Андрея, изровихъ Ганкиното сребърно кръстче и го
вързахъ на шията си. Много ли е грѣшно, а дѣдо?

— Какво кръстче хортувашъ. Хайде заспивай!
Като си се разсъналъ като липиръ...

Млъкнахъ. Надъ мене пакъ се надвесиха Ган-
жинитѣ черни очи, пълни съ сълзи.